Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 10. junija 2020*

„Model Skupnosti – Postopek za razglasitev ničnosti – Registriran model Skupnosti za videz izdelka, ki upodablja priklopno napravo za priključitev naprav za hlajenje in klimatizacijo na motorno vozilo – Edini predlog, in sicer za spremembo – Implicitni predlog za razveljavitev – Dopustnost – Razlogi za ničnost – Nespoštovanje pogojev za varstvo – Člani od 4 do 9 in člen 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 6/2002 – Obseg preizkusa, ki ga izvede odbor za pritožbe – Stališče odbora za pritožbe glede nespoštovanja pogoja za varstvo, podano v postopku – Drugačna ugotovitev v izpodbijani odločbi – Obveznost obrazložitve – Člen 62 in člen 63(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 6/2002“

V zadevi T-100/19,

L. Oliva Torras, S.A. s sedežem v Manresi (Španija), ki jo zastopata E. Sugrañes Coca in D. Caballero Pérez, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata J. Crespo Carrillo in H. O’Neill, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Mecánica del frío, S.L. s sedežem v kraju Cornellá de Llobregat (Španija), ki jo zastopa J. Torras Toll, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. novembra 2018 (zadeva R 1397/2017-3) v zvezi s postopkom za razglasitev ničnosti med družbama L. Oliva Torras in Mecánica del Frío,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi M. J. Costeira, predsednica, D. Gratsias (poročevalec), sodnik, in M. Kancheva, sodnica,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. februarja 2019,

* Jezik postopka: španščina.

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je EUIPO v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 24. maja 2019,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 20. maja 2019,

na podlagi sklepa z dne 14. novembra 2019, da se zadevi T-100/19 in T-629/19 ne združita,

na podlagi obravnave z dne 16. januarja 2020,

izreka naslednjo

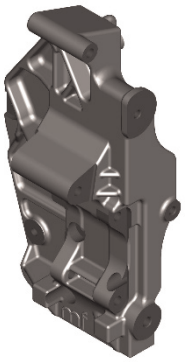
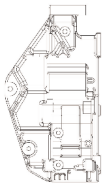
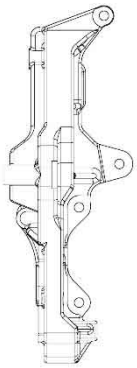
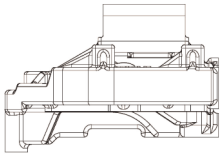
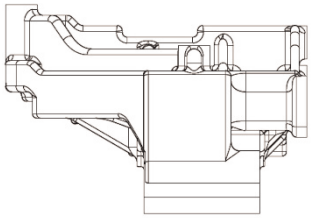
Sodbo

I. Dejansko stanje

1 L. Oliva Torras, S.A., tožeča stranka, in Mecánica del frío, S.L., intervenientka, sta konkurenčni podjetji v sektorju kompletov za priključitev hladilnih ali klimatskih sistemov na motorna vozila.

2 Intervenientka je 10. aprila 2013 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) vložila zahtevo za registracijo modela Skupnosti.

3 Videz izdelka, za katerega se je zahtevala registracija modela Skupnosti (v nadaljevanju: izpodbijani videz izdelka oziroma izpodbijani model), je prikazan tako:

 0001.1	 0001.2
 0001.3	 0001.4
 0001.5	0001.6 0001.7

4 Izdelki, za katere naj bi se izpodbijani videz uporabljal, spadajo v razred 12.16 v smislu Locarnskega aranžmaja o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968, kakor je bil spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Priklopne naprave za vozila“

5 Izpodbijani videz izdelka je v zahtevi za registracijo opisan kot priklopna naprava, ki se uporablja za priključitev naprav za hlajenje in klimatizacijo na motorno vozilo.

6 Izpodbijani model je bil na datum prijave registriran pod številko 2217588-0001 in objavljen v *Biltenu modelov Skupnosti* št. 2013/075 z dne 22. aprila 2013.

7 Tožeča stranka je 22. avgusta 2014 vložila zahtevo za registracijo modela Skupnosti (model št. 2523746-0006, registriran istega dne in objavljen 26. avgusta 2014). Na podlagi zahteve intervenientke za razglasitev ničnosti, ki temelji na tem, da je izpodbijani model prejšnji, je bil model št. 2523746-0006 z odločbo oddelka za ničnost z dne 17. junija 2016 razglašen za ničen zaradi neobstoja novosti in individualne narave videza izdelka.

8 Tožeča stranka je 15. marca 2016 na podlagi člena 52(1) Uredbe št. 6/2002 vložila zahtevo za razglasitev ničnosti izpodbijanega modela.

9 Razlog, ki ga je tožeča stranka navedla v utemeljitev svoje zahteve za razglasitev ničnosti, je bil tisti iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, in sicer, da izpodbijani model ne izpolnjuje pogojev, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe.

10 Tožeča stranka se je v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti sklicevala na obstoj prejšnjega modela, pri katerem videz izdelka upodablja komplet za priključitev, opredeljen kot sestavni del „KC11080 242“, ter v spis vložila reprodukcijo tega dela (slika A) v obliki računalniške „upodobitve“ in fotografijo, ki po njenih navedbah ustreza temu sestavnemu delu (slika B).

11 Oddelek za ničnost je 10. maja 2017 zavrnil zahtevo za razglasitev ničnosti, ki jo je vložila tožeča stranka. Zlasti je menil, da zgolj videz izdelka, katerega predhodno razkritje je bilo dokazano, in sicer videz izdelka na sliki A, ne more omajati novosti in individualne narave izpodbijanega videza izdelka glede na razlike, ki obstajajo med tema videzoma izdelkov.

12 Tožeča stranka je 27. junija 2017 pri odboru za pritožbe vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ničnost na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002. Poleg slik A in B je tožeča stranka v spis vložila tudi načrt – izvleček s svoje spletne strani – sestavnega dela „KC11080 242“ (slika C).

13 Odbor za pritožbe je 16. maja 2018 na podlagi člena 59(2) Uredbe št. 6/2002 na stranki naslovil obvestilo (v nadaljevanju: obvestilo z dne 16. maja 2018), v katerem je navedel, da je iz trditev strank in listin iz spisa razvidno, da se izpodbijani videz nanaša na izdelek, ki je sestavni del (to je povezovalni sestavni del) kompleksnega izdelka (to je celote: motor/povezovalni del/kompresor), ki po tem, ko je vgrajen v kompleksni izdelek, pri normalni uporabi tega izdelka ni več viden. Odbor za pritožbe je iz tega sklepal, da izpodbijanega videza izdelka ni mogoče šteti za novega ali da ima individualno naravo v smislu člena 4(2) Uredbe št. 6/2002 in da ga je zato treba razglasiti za ničnega zaradi nespoštovanja tega člena 4.

14 Na poziv odbora za pritožbe sta intervenientka in tožeča stranka predložili pripombe v zvezi z vsebino obvestila z dne 16. maja 2018, in sicer 16. julija oziroma 17. septembra 2018.

15 Tretji odbor za pritožbe je z odločbo z dne 19. novembra 2018 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil, pri čemer se je oprl na naslednje razloge. Na prvem mestu je navedel, da je treba v nasprotju s trditvami intervenientke šteti, da tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti izpodbijanega modela, ker ne izpolnjuje pogojev iz členov 5, 6, 8 in 9 Uredbe št. 6/2002, in da mora torej vsakega od teh pogojev preizkusiti ob upoštevanju navedenih pritožbenih razlogov. Na drugem mestu je zavrnil očitek v zvezi z neobstojem novosti izpodbijanega videza izdelka. V zvezi s tem je menil, da je dokazano le razkritje videza izdelka na sliki A ter da se ta videz izdelka in izpodbijani videz izdelka očitno razlikujeta. Na tretjem mestu je zavrnil očitek v zvezi z neobstojem individualne narave izpodbijanega videza izdelka. Na četrtem mestu je menil, da tožeča stranka ni navedla nobene trditve

v zvezi z izključitvami iz varstva izpodbijanega modela, določenimi v členih 8 in 9 Uredbe št. 6/2002, zato mora zavrniti njeno zahtevo za razglasitev ničnosti v delu, v katerem temelji na teh določbah, glede na zahteve iz člena 63(1) navedene uredbe. Po drugi strani pa v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni obravnaval vprašanja uporabe člena 4(2) in (3) iste uredbe za ta primer, ki je bilo predmet obvestila z dne 16. maja 2018 in poznejših pripomb strank iz točk 13 in 14 zgoraj.

II. Predlogi strank

16 Tožeča stranka Splošnemu sodišču formalno predlaga, naj:

– „[A] [potrdi] ugotovitve odbora za pritožbe glede [uveljavljanega razloga za ničnost] in [ugotovi], da postopek za razglasitev ničnosti temelji na razlogih za ničnost modela Skupnosti iz členov od 4 do 9 [Uredbe št. 6/2002], ‚zahteve za varstvo‘“;

– „[B] primerjavo [opravi] ob upoštevanju vseh predloženih dokazov in posebnih okoliščin tega primera“;

– „[C] razglasi ničnost [izpodbijanega modela], ker je pri njem videz izdelka skoraj enak in zato pomeni skoraj enako imitacijo trženega videza izdelka brez dovoljenja tožeče stranke“;

– „[D] razglasi ničnost [izpodbijanega modela] zaradi neobstoja individualne narave videza izdelka glede na videze izdelkov, ki jih je [tožeča stranka] predhodno razkrila“;

– „[E] [razglasi] ničnost [izpodbijanega modela], ker zanj velja prepoved iz člena 8(1) in (2) [Uredbe št. 6/2002], saj njegov izgled določa izključno njegova tehnična funkcija, in ker je zajet z absolutno prepovedjo iz člena 4 [Uredbe št. 6/2002], saj je sestavni del kompleksnega izdelka“;

– „[F] odločbo odbora za pritožbe potrdi [v delu, v katerem je ta ugotovil, da je izpodbijani videz izdelka v nasprotju z določbami člena 9 Uredbe št. 6/2002]“;

– „[G] stranki, ki ne bo uspela [naloži plačilo stroškov]“.

17 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

18 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo potrdi;

– neuspeli stranki naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

A. Dopustnost

19 EUIPO meni, da tožba vsebuje predloge za potrditev izpodbijane odločbe, ki niso dopustni. Poleg tega trdi, da mora Splošno sodišče odločiti, ali je iz konteksta tožbe mogoče sklepati, da se predlaga razveljavitev izpodbijane odločbe, in ali je zato mogoče predloge za njeno spremembo razglasiti za dopustne. Na obravnavi je EUIPO navedel, da v tožbi ni bil naveden predlog tožeče stranke za razveljavitev izpodbijane odločbe, ki ga je podala na obravnavi.

20 Tožeča stranka je na poziv Splošnega sodišča na obravnavi pojasnila, da predlaga razveljavitev izpodbijane odločbe v celoti, tudi v delu, v katerem je v njej odločeno o uporabi členov 8 in 9 Uredbe št. 6/2002.

21 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da je Splošno sodišče na podlagi člena 61(3) Uredbe št. 6/2002 pristojno le za razveljavitev ali spremembo odločb odborov za pritožbe. Po drugi strani pa ni pristojno za izdajo ugotovitvenih sodb, tako da je treba tak zahtevek zavreči kot nedopusten (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 14. junija 2017, Aydin/EUIPO – Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL), T-95/16, neobjavljena, EU:T:2017:388, točka 17 in navedena sodna praksa).

22 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da je tožeča stranka v delu tožbe, ki ga je naslovila „Zahtevki“, navedla sedem predlogov, ki so bili označeni od A do G in katerih vsebina je povzeta zgoraj v točki 16.

23 Na eni strani je treba ugotoviti, da je mogoče v okviru teh različnih predlogov jasno in nedvoumno opredeliti zahtevek, naj Splošno sodišče razglasi ničnost izpodbijanega modela, in zahtevek, ki se v bistvu nanaša na to, naj se EUIPO in intervenientki naloži plačilo stroškov.

24 Na drugi strani je treba ugotoviti, da drugi predlogi tožeče stranke, našteti v delu tožbe z naslovom „Zahtevki“, v resnici niso zahtevki. Zlasti je iz besedila točk od A do F tega dela tožbe in ponovitve te razvrstitve po abecednem vrstnem redu v delu „Razlogi in trditve“ v tožbi mogoče sklepati, da tožeča stranka v njem navaja faze razlogovanja, za katere Splošnemu sodišču predlaga, naj jih sprejme v obrazložitvi sodbe, ki bo izdana, in ki morajo po njenem mnenju pripeljati do razglasitve ničnosti izpodbijanega modela.

25 Nazadnje je treba opozoriti, da je tožeča stranka na obravnavi v bistvu izjavila, da predlaga razveljavitev izpodbijane odločbe v celoti.

26 Glede na te ugotovitve in pojasnila je treba tožbene zahtevke razlagati kot sledi.

27 Na prvem mestu, iz ugotovitev v točkah od 22 do 24 zgoraj izhaja, da tožeča stranka ni predložila zahtevkov, naj Splošno sodišče izreče ugotovitveno sodbo v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 21. Tožeča stranka se namreč s tem, da Splošnemu sodišču predlaga, naj v nekaterih točkah potrdi izpodbijano odločbo ali opravi primerjavo nasprotujočih si modelov ob upoštevanju vseh predloženih elementov in okoliščin obravnavane zadeve, nanaša, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 24, na obrazložitev sodbe, ki bo izdana, ne pa na odločitev, ki jo je treba izreči v izreku te sodbe. Zato je treba predloge EUIPO, naj Splošno sodišče te predloge zavrže kot nedopustne, zavrniti.

28 Poleg tega glede na obrazložitev izpodbijane odločbe in kot je bilo potrjeno s pojasnili tožeče stranke na obravnavi, predloga, ki ga je tožeča stranka podala v točki F dela tožbe „Zahtevki“, s katerim se v skladu z njegovim besedilom predlaga, naj Splošno sodišče „potrdi“ izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bilo v njej za izpodbijani model ugotovljeno, da je v nasprotju z določbami člena 9 Uredbe št. 6/2002, ni treba razumeti dobesedno. Ker je namreč v obravnavanem primeru odbor za pritožbe

pravzaprav zavrnil uporabo tega člena, je treba ta predlog za „potrditev“ kljub njegovi formulaciji dejansko razlagati kot navedbo tožbenega razloga, ki se nanaša na napako pri presoji, ker odbor za pritožbe ni menil, da je ta model v nasprotju z določbami navedenega člena.

29 Na drugem mestu je treba poudariti, da se zahtevek, naveden v tožbi, naj se razglasi ničnost izpodbijanega modela, v resnici nanaša na to, da Splošno sodišče sprejme odločitev, ki bi jo po mnenju tožeče stranke moral sprejeti odbor za pritožbe, ko mu je bila zadeva predložena. Iz člena 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 6/2002 je namreč razvidno, da lahko odbor za pritožbe po razveljavitvi odločbe, ki se izpodbija pred njim, izvaja pristojnosti oddelka EUIPO, ki je sprejel to odločbo, in torej v obravnavanem primeru izpodbijani model razglasi za ničen. Zato je ta ukrep med tistimi, ki jih Splošno sodišče lahko sprejme iz naslova svojega reformatoričnega pooblastila, ki je določeno v členu 61(3) te uredbe (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 27. februarja 2014, Advance Magazine Publishers/UUNT – Nanso Group (TEEN VOGUE), T-509/12, EU:T:2014:89, točka 15 in navedena sodna praksa).

30 Poleg tega tožeča stranka sicer načeloma nima pravice, da bi spremenila prvotni predmet tožbe s tem, da njene predloge za spremembo nadomesti s predlogi za razveljavitev izpodbijane odločbe, ki so bili prvič podani na obravnavi (glej v tem smislu in po analogiji sodbi z dne 27. januarja 2000, Mulder in drugi/Svet in Komisija, C-104/89 in C-37/90, EU:C:2000:38, točka 47, in z dne 21. aprila 2005, Holcim (Deutschland)/Komisija, T-28/03, EU:T:2005:139, točka 45).

31 Vendar je treba glede na vsebino tožbe, in kot to potrjujejo pojasnila tožeče stranke na obravnavi, šteti, da zahtevek tožeče stranka za spremembo implicitno zajema predlog za razveljavitev izpodbijane odločbe (glej v tem smislu sodbo z dne 7. novembra 2013, Budziewska/UUNT – Puma (Mačka v skoku), T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 18 in navedena sodna praksa). Splošno sodišče bo moralo v okviru meritorne obravnave tožbe, če bi bil eden od tožbenih razlogov utemeljen, odločiti, ali mu ta razlog na podlagi dejanskih in pravnih elementov, kot so bili ugotovljeni, omogoča spremembo izpodbijane odločbe oziroma ali pa lahko, nasprotno, ta razlog privede le do razveljavitve te odločbe (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 26. Septembra 2014, Koscher + Würtz/UUNT – Kirchner & Wilhelm (KW SURGICAL INSTRUMENTS), T-445/12, EU:T:2014:829, točka 39 in navedena sodna praksa).

32 Zato je treba šteti, da tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj izpodbijano odločbo razveljavi oziroma jo spremeni, tako da izpodbijani model razglasi za ničen, in da sta ta zahtevka dopustna.

B. Utemeljenost

33 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v bistvu navaja šest razlogov. S prvim tožbenim razlogom trdi, da postopek za razglasitev ničnosti temelji na razlogih za ničnost iz členov od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002 in da je treba preizkusiti vsakega od teh razlogov. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napako pri presoji, ki naj bi jo odbor za pritožbe storil s tem, da je menil, da je predhodno razkritje videza izdelka dokazano le glede slike A. Tretji in četrti tožbeni razlog se nanašata na napake pri presoji v zvezi z neobstojem novosti izpodbijanega videza izdelka in neobstojem njegove individualne narave. Peti tožbeni razlog se nanaša na neobstoj obrazložitve in napake pri presoji, ki naj bi jih odbor za pritožbe storil glede obstoja izključitev izpodbijanega videza izdelka iz varstva. Vsebuje dva dela, od katerih se prvi nanaša na to, da se odbor za pritožbe ni izrekel o izključitvi videza izdelka iz varstva, ki v skladu z določbami člena 8 Uredbe št. 6/2002 izhaja iz dejstva, da njegov izgled določa izključno njegova tehnična funkcija, drugi pa na to, da ga odbor za pritožbe ni razglasil za ničnega na podlagi člena 4(2) in (3) te uredbe, ker gre za sestavni del kompleksnega izdelka, ki ni viden po tem, ko je vanj vgrajen. Šesti tožbeni razlog se v bistvu nanaša na napako pri presoji odbora za pritožbe, ker je zavrnil pritožbo, vloženo pri njem, v delu, v katerem je temeljila na členu 9 iste uredbe.

1. Prvi tožbeni razlog: odbor za pritožbe je napačno uporabil pravo, ker je kljub svojim ugotovitvam, da postopek za razglasitev ničnosti temelji na pogojih, določenih v členih od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002, zavrnil preizkus nekaterih od teh pogojev

34 Tožeča stranka poudarja, da je odbor za pritožbe v točkah od 18 do 23 izpodbijane odločbe menil, da je njena zahteva za razglasitev ničnosti v skladu s členom 25(1) Uredbe št. 6/2002 in členom 28(1)(b) Uredbe Komisije (ES) št. 2245/2002 z dne 21. oktobra 2002 o izvajanju Uredbe št. 6/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 14). Splošnemu sodišču predlaga, naj te ugotovitve potrdi in preizkusi vsakega od razlogov za ničnost iz členov od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002.

35 EUIPO v zvezi s tem ni predložil stališč. Intervenientka predlaga, naj se ta tožbeni razlog zavrne.

36 Najprej je treba opozoriti, da je intervenientka pred odborom za pritožbe trdila, da se je tožeča stranka na podlagi člena 5 Uredbe št. 6/2002 sklicevala na neobstoj novosti izpodbijanega videza izdelka, ne pa na neobstoj individualne narave na podlagi člena 6 te uredbe. Zato je ta organ v začetnem delu obrazložitve izpodbijane odločbe preučil vprašanje obsega zahteve tožeče stranke za razglasitev ničnosti in posledično vprašanje obsega svojega preizkusa.

37 Odbor za pritožbe je v točkah od 18 do 23 izpodbijane odločbe, na katere se tožeča stranka sklicuje v okviru tega tožbenega razloga, menil, da je razlog za ničnost iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, ki je bil naveden v zahtevi tožeče stranke za razglasitev ničnosti, in sicer dejstvo, da izpodbijani model ne izpolnjuje pogojev, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe, po izrecni volji zakonodajalca samostojen in nedeljiv razlog za ničnost, ki zajema vse te pogoje. Zato je ugotovil, da ta zahteva za razglasitev ničnosti pomeni, da po mnenju tožeče stranke izpodbijani model ne izpolnjuje nobenega od pogojev, določenih v členih 5, 6, 8 in 9, in da mora v skladu z določbami člena 63(1) zadevne uredbe vsakega od teh pogojev preizkusiti ob upoštevanju navedenih pritožbenih razlogov.

38 Vendar pa je odbor za pritožbe, medtem ko je meritorno obravnaval, ali sta pogoja iz členov 5 in 6 Uredbe št. 6/2002, in sicer novost in individualna narava izpodbijanega videza izdelka, v obravnavani zadevi izpolnjena, menil, da je na podlagi člena 63(1) te uredbe dolžan zavreči zahtevo za razglasitev ničnosti v delu, v katerem temelji na členih 8 in 9 te uredbe, ker tožeča stranka ni navedla nobene trditve v zvezi s pogoji, določenimi v navedenih členih 8 in 9. Tako torej ni preizkusil, ali izpodbijani model izpolnjuje te pogoje. Poleg tega v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni načel vprašanja uporabe člena 4(2) in (3) te uredbe.

39 V obravnavanem primeru tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga ni izrecno izpodbijala katerega od teh delov izpodbijane odločbe ali se sklicevala na napako odbora za pritožbe. Vendar Splošnemu sodišču predlaga, naj potrdi uvodne ugotovitve odbora za pritožbe iz točke 37 zgoraj in preizkusi izpolnjevanje vsakega od pogojev, določenih v členih od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002. šteti je torej treba, da se implicitno sklicuje na to, da je ta organ napačno uporabil pravo, ker kljub tem uvodnim ugotovitvam ni preizkusil izpolnjevanja vsakega od teh pogojev.

40 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je razlaga člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, ki jo je odbor za pritožbe navedel v točkah od 18 do 23 izpodbijane odločbe, težko združljiva z ugotovitvami iz točk 66 in 68 te odločbe, v skladu s katerimi člen 63(1), drugi stavek, te uredbe nasprotuje temu, da odloči o uporabi členov 8 in 9 te uredbe, ob tem da tožeča stranka ne navaja trditev glede nespoštovanja navedenih členov.

41 Ob upoštevanju premise odbora za pritožbe, da se tožeča stranka v okviru zahteve za razglasitev ničnosti v delu, v katerem temelji na razlogu za ničnost iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, nujno sklicuje na vse pogoje, določene v členih 5, 6, 8 in 9 te uredbe, bi bilo treba iz tega namreč logično sklepati, da mora odbor za pritožbe meritorno preizkusiti izpolnjevanje navedenih pogojev. Pri takem razumevanju je treba namreč šteti, da se tožeča stranka na nespoštovanje vsakega od teh pogojev sklicuje kot na pritožbeni razlog v podporo svoji zahtevi za razglasitev ničnosti.

42 Poleg tega je razlaga člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, ki jo je podal odbor za pritožbe, prav tako težko združljiva z dejstvom, da v zvezi s pogoji, za katere je tožeča stranka po njegovem mnenju nameravala uveljavljati nespoštovanje, omenja le člene 5, 6, 8 in 9 te uredbe in v zvezi s tem ne navaja pogojev, določenih v členu 4(2) in (3) te uredbe. Poleg tega, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 38, odbor za pritožbe ni izrecno načel vprašanja uporabe zadnjenavedenih pogojev za obravnavani primer, medtem ko je to storil glede pogojev iz členov 5, 6, 8 in 9 za zavrnitev pritožbe tožeče stranke.

43 Vendar pa je treba poudariti, da se besedilo člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 izrecno nanaša na člene od 4 do 9 te uredbe, ne da bi bil izvzet njen člen 4(2) in (3). Poleg tega so v teh zadnjenavedenih določbah predpisani bistveni pogoji za varstvo modela, ki se specifično nanašajo na sestavni del kompleksnega izdelka v smislu člena 3(c) iste uredbe in ki se navezujejo to, ali je ta sestavni del, ko je vgrajen v kompleksni izdelek, ob normalni uporabi viden, ter na novost in individualno naravo vidnih značilnosti tega sestavnega dela (glej v tem smislu in po analogiji sodbi z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720, točka 63, in z dne 9. Septembra 2014, Biscuits Poult/UUNT – Banketbakkerij Merba (Piškot), T-494/12, EU:T:2014:757, točki 20 in 21).

44 Zato bi moral odbor za pritožbe iz svoje razlage člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 logično sklepati, da se je tožeča stranka v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti nameravala sklicevati ne le na člene 5, 6, 8 in 9 te uredbe, ampak tudi na člen 4(2) in (3) navedene uredbe.

45 Vendar je mogoče zaradi teh napak ta tožbeni razlog sprejeti le, če razlaga člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, navedena v točkah od 18 do 23 izpodbijane odločbe, sama po sebi ne vsebuje napake, kar je treba preveriti v nadaljevanju. V zvezi s tem je treba preveriti, prvič, ali je zakonodajalec, kot trdi odbor za pritožbe, izrecno nameraval določiti nedeljivost razloga za ničnost iz teh določb, in drugič, koliko določbe člena 63(1), drugi stavek, te uredbe, v skladu s katerimi je preizkus v postopku za razglasitev ničnosti omejen na razloge, podane od strank, in zahtevani ukrep omejujejo obseg preizkusa tega razloga za ničnost, ki ga opravijo organi EUIPO.

a) Vprašanje, ali je zakonodajalec želel, da je razlog za ničnost iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 nedeljiv

46 Najprej je treba opozoriti, da se na podlagi člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 razglasi ničnost modela Skupnosti, če ne izpolnjuje pogojev iz členov od 4 do 9 iste uredbe. Člen 52(1) navedene uredbe določa, da lahko v skladu s členom 25(2), (3), (4) in (5) vsaka fizična ali pravna oseba, pa tudi državni organ, ki je za to pooblaščen, pri EUIPO vloži zahtevo za razglasitev ničnosti registriranega modela Skupnosti. Člen 53(1) navedene uredbe določa, da če EUIPO oceni, da je zahteva dopustna, preizkusi, ali razlogi za ničnost iz člena 25 nasprotujejo ohranitvi registriranega modela Skupnosti.

47 Dalje, poudariti je treba, da naslov člena 25 Uredbe št. 6/2002, „Razlogi za ničnost“, in sklicevanje v odstavku 2 tega člena na „razlog iz odstavka 1(c)“ in v odstavku 4 tega člena na „razlog iz odstavka 1(g)“ kažejo na to, da je vsak od primerov ničnosti, ki so izčrpno našteti v odstavku 1 navedenega člena, samostojen razlog za ničnost.

48 Nazadnje je treba poudariti, da člen 28(1)(b) Uredbe št. 2245/2002 med drugim določa:

„1. Zahteva uradu za razglasitev ničnosti v skladu s členom 52 Uredbe […] št. 6/2002 vsebuje:

[…]

(b) v zvezi z razlogi, na katerih temelji zahteva:
(i) navedbo razlogov, na katerih temelji zahteva za razglasitev ničnosti;

[…]

(v) če je razlog za ničnost, da registrirani model Skupnosti ne izpolnjuje zahtev iz člena 5 ali 6 Uredbe […] št. 6/2002, navedbo ali reprodukcijo prejšnjih modelov, ki bi lahko bili ovira za novost ali individualno naravo registriranega modela Skupnosti, ter dokumente, ki dokazujejo obstoj teh prejšnjih modelov;

(vi) navedbe dejstev, dokazila in argumente v podporo navedenih razlogov;“

49 Iz kombinacije teh določb torej izhaja, da je z zahtevo za razglasitev ničnosti, ki temelji na členu 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, če je v skladu z zahtevami iz člena 28 Uredbe št. 2245/2002, zlasti njegovega odstavka 1(b), organom EUIPO načeloma podeljena pristojnost za preizkus, ali model Skupnosti izpolnjuje vse pogoje, določene v členih od 4 do 9 te uredbe, glede na dejstva, dokazila in argumente, predložene v podporo tej zahtevi.

50 V tem primeru je odbor za pritožbe, ne da bi storil napako, ugotovil, da je bila zahteva za razglasitev ničnosti tožeče stranke predložena s pomočjo obrazca, ki med drugim zajema rubriko, naslovljeno „Razlogi“, v kateri je tožeča stranka označila okence s tem besedilom: „Izpodbijani model Skupnosti ne izpolnjuje zahtev iz členov od 4 do 9 [Uredbe št. 6/2002]“. Oddelek za ničnost in odbor za pritožbe sta bila torej načeloma pristojna za preizkus, ali izpodbijani model izpolnjuje zahteve glede na dejstva, dokazila in argumente, ki jih je tožeča stranka podala v utemeljitev svoje zahteve.

51 Vendar iz tega ne izhaja, da je treba določbe člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da vsakič kadar je EUIPO predložena zahteva za razglasitev ničnosti, ki temelji na njih, ta zahteva sistematično pomeni, da ta urad preveri, ali izpodbijani model izpolnjuje vse pogoje, določene v členih od 4 do 9 te uredbe.

52 Besedilo člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 se sicer nanaša na primer, v katerem izpodbijani model ne izpolnjuje „zahtev členov 4 do 9“, in ne na primere, v katerih ta ne izpolnjuje enega ali več navedenih pogojev, kar lahko nakazuje, da bi bilo treba vse te pogoje preučiti celovito in brez razlikovanja.

53 Vendar je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je. Tudi zgodovina nastanka določbe prava Unije je lahko vir informacij, ki so upoštevne za njeno razlago (glej sodbo z dne 20. decembra 2017, Acacia in D’Amato, C-397/16 in C-435/16, EU:C:2017:992, točka 31 in navedena sodna praksa).

54 V obravnavani zadevi je treba v zvezi s sobesedilom na eni strani poudariti, da so pogoji, določeni v členih od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002, kumulativni, tako da lahko nespoštovanje enega od njih samo povzroči ničnost zadevnega modela.

55 Tako je v skladu s členom 4(1) Uredbe št. 6/2002 varstvo z modelom Skupnosti zagotovljeno le, če je videz izdelka nov in ima individualno naravo. Zato zadevni videz izdelka, če eden od teh pogojev, katerih merila za uporabo so opredeljena v členu 5 oziroma 6 te uredbe, ni izpolnjen, ne more biti varovan in je torej treba zadevni model razglasiti za ničen na podlagi člena 25(1)(b) te uredbe, ne da bi bilo treba preizkusiti, ali je izpolnjen drug pogoj (glej v tem smislu sklep z dne 10. maja 2019, Zott/EUIPO – TSC Food Products (Pravokoten gotov kolač), T-517/18, neobjavljen, EU:T:2019:323, točka 60).

56 Specifični pogoji varstva videza izdelka z modelom Skupnosti, ki se nanaša na sestavni del kompleksnega izdelka, določeni v členu 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, ravno tako sami nasprotujejo ohranitvi modela, ki spada na področje uporabe tega člena v primeru, v katerem nobena značilnost upodobljenega sestavnega dela ne izpolnjuje teh pogojev (glej v tem smislu sodbi z dne 20. januarja 2015, Aic/UUNT – ACV Manufacturing (Vložek toplotnega izmenjevalnika), T-616/13, neobjavljena, EU:T:2015:30, točka 21, in z dne 20. januarja 2015, Aic/UUNT – ACV Manufacturing (Vložek toplotnega izmenjevalnika), T-617/13, neobjavljena, EU:T:2015:32, točka 21).

57 Podobno je treba ugotoviti glede pogojev za izključitev varstva videza izdelka z modelom Skupnosti iz člena 8(1), (2) in (3) Uredbe št. 6/2002, ki se nanašajo, prvič, na dejstvo, da značilnosti izgleda izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija, in drugič, na to, da morajo biti te značilnosti nujno reproducirane v natančni obliki in dimenzijah, zato da služijo mehanski povezavi z drugimi izdelki.

58 Nazadnje, v zvezi z določbami člena 9 Uredbe št. 6/2002, v skladu s katerim model Skupnosti ne obstaja za videz izdelka, ki nasprotuje javnemu redu ali sprejetim moralnim načelom, iz njihovega besedila očitno izhaja, da je njihov namen varstvo specifičnega splošnega interesa, ki ni odvisen od tistega, na katerem temeljijo členi od 4 do 8 te uredbe in zato preprečitev vsakršnega varstva takega videza izdelka, ki je v nasprotju s tem splošnim interesom (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 15. marca 2018, La Mafia Franchises/EUIPO – Italie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA), T-1/17, EU:T:2018:146, točka 25).

59 Poleg tega določbe členov od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002 zajemajo uporabo različnih pravnih meril (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 14. marca 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (čevlji), T-424/16, neobjavljena, EU:T:2018:136, točka 48).

60 Tako med drugim iz členov od 5 do 7 Uredbe št. 6/2002 izhaja, da uporaba upoštevnih pravnih meril, tako za presojo novosti izpodbijanega videza izdelka kot njegove individualne narave, predpostavlja obstoj enega ali več prejšnjih modelov, v zvezi s katerimi mora vlagatelj zahteve za razglasitev ničnosti dokazati razkritje videza izdelkov. V zvezi s tem, kot je bilo opozorjeno zgoraj v točki 48, iz člena 28(1)(b)(v) Uredbe št. 2245/2002 izhaja, da morajo biti v zahtevi za razglasitev ničnosti, če temelji na kršitvi pogojev iz členov 5 in 6 Uredbe št. 6/2002, navedba in reprodukcija prejšnjih modelov, ki lahko izključujejo novost ali individualno naravo videza izdelka pri registriranem modelu Skupnosti, ter dokumenti, ki dokazujejo obstoj teh prejšnjih modelov.

61 Nasprotno pa obstoj takega predhodnega modela in zahtev v zvezi z njegovim dokazom niso nujni za presojo, ali so značilnosti sestavnega dela kompleksnega izdelka vidne pod pogoji, določenimi v členu 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002. Prav tako ta obstoj ni nujen za presojo, ali značilnosti videza izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija oziroma ali morajo biti te značilnosti nujno reproducirane v njihovi natančni obliki in dimenzijah za mehansko povezavo tega izdelka z drugim izdelkom pod pogoji, ki so določeni v členu 8(1) oziroma členu 8(2) in (3) te uredbe. Poleg tega te zahteve niso upoštevne za uporabo pogoja iz člena 9 navedene uredbe.

62 Analize iz točk od 54 do 61 ne omaje dejstvo, da lahko pogoji, določeni v členu 4(2) in (3), členu 8(1) in členu 8(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, nasprotujejo le varstvu ene ali več značilnosti izdelka, ki je predmet izpodbijanega modela, ali njegovega videza in da je treba v tem primeru preveriti, ali so te druge značilnosti, ki niso izključene iz varstva, nove in individualne narave, kot je zahtevano (glej v tem smislu in po analogiji sodbi z dne 9. septembra 2011, Kwang Yang Motor/UUNT – Honda Giken Kogyo (motor z notranjim izgorevanjem), T-10/08, neobjavljena, EU:T:2011:446, točka 19, in z dne 21. maja 2015, Senz Technologies/UUNT – Impliva (dežniki), T-22/13 in T-23/13, neobjavljena, EU:T:2015:310, točka 101).

63 V takem primeru je treba namreč o vprašanju, ali ti pogoji nasprotujejo varstvu ene ali več značilnosti izdelka, ki je predmet izpodbijanega modela, ali njegovega videza, odločiti, preden je mogoče odločiti o novosti in individualni naravi značilnosti, na katere se ti pogoji ne nanašajo, in gre torej za predhodno vprašanje (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 12. maja 2016, mobile.international/EUIPO – Rezon (mobile.de), T-322/14 in T-325/14, neobjavljena, EU:T:2016:297, točki 76 in 77, potrjena v postopku s pritožbo s sodbo z dne 28. februarja 2018, mobile.de/EUIPO, C-418/16 P, EU:C:2018:128, točki 88 in 89). To predhodno vprašanje mora biti torej predmet obravnave, ki je ločena in ni odvisna od obravnave novosti in individualne narave drugih značilnosti zadevnega izdelka ali njegovega videza (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 9. septembra 2011, Kwang Yang Motor/UUNT – Honda Giken Kogyo (motor z notranjim izgorevanjem), T-10/08, neobjavljena, EU:T:2011:446, točki 19 in 20).

64 Drugič, v zvezi s cilji člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 je treba poudariti, da je postopek za razglasitev ničnosti, kot je Komisija navedla v obrazložitvi svojega predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o modelih Skupnosti z dne 3. decembra 1993 (UL 1994, C 29, str. 20), glede členov od 56 do 58 tega predloga (postali členi od 52 do 54 Uredbe št. 6/2002) osnovni instrument, ki organom EUIPO omogoča, da preizkusijo veljavnost modela Skupnosti po njegovi registraciji.

65 Člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 ima torej odločilno vlogo pri uresničevanju tega cilja, saj organom EUIPO v okviru preizkusa ene same zahteve za razglasitev ničnosti podeljuje pristojnost za nadzor nad spoštovanjem bistvenih pogojev za varstvo videza izdelka z modelom Skupnosti, ki so določeni v členih od 4 do 9 te uredbe.

66 Vendar učinkovitost postopka za razglasitev ničnosti ne zahteva, da morajo organi EUIPO, kadar jim je predložena zahteva za razglasitev ničnosti, ki temelji na razlogu iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, *ipso facto* in sistematično šteti, da jim je predložen spor, ki se nanaša na nespoštovanje vseh pogojev, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe.

67 Kot je bilo namreč navedeno zgoraj v točkah od 54 do 58, za to, da lahko EUIPO razglasi ničnost izpodbijanega modela in da je zato izpolnjen cilj nadzora nad veljavnostjo tega modela, zadostuje, da ta model v celoti ne izpolnjuje enega od teh pogojev, ne da bi moral ta urad preizkusiti druge pogoje.

68 Poleg tega ob upoštevanju dejstva, da se s temi pogoji izvajajo različna pravna merila, preizkus dejstev, dokazov in stališč, predloženih v podporo zahtevi za razglasitev ničnosti, da bi se dokazalo, da eden od teh pogojev ni izpolnjen, ni nujno upošteven za preverjanje, ali je kršen tudi kateri drugi od njih. Poleg tega lahko tak preizkus od EUIPO zahteva, da mora opraviti zelo tehnične ocene (glej v tem smislu sodbo z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točka 67). Zato bi bila učinkovitost postopka za razglasitev ničnosti lahko ogrožena, če bi EUIPO moral sistematično preizkusiti izpolnjevanje vseh navedenih pogojev, tudi če bi bila dejstva, dokazi in stališča, ki so jih predložile stranke, upoštevna le za preizkus izpolnjevanja enega od teh pogojev ali dela teh pogojev.

69 Zato je treba ugotoviti, da je treba besedilo člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi z njegovim sobesedilom in cilji razlagati tako, da ne zajema nujno preizkusa spoštovanja vseh pogojev, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe, temveč lahko glede na dejstva, dokaze in stališča, ki so jih predložile stranke, vključuje preizkus spoštovanja le enega samega od teh pogojev ali dela teh pogojev.

b) Vprašanje, v kolikšni meri določbe člena 63(1), drugi stavek, Uredbe št. 6/2002 omejujejo obseg preizkusa, ki ga opravijo organi EUIPO glede razloga za ničnost iz člena 25(1)(b) te uredbe

70 V zvezi z razlago člena 63(1), drugi stavek, Uredbe št. 6/2002 je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso podobne določbe člena 95(1) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1) razlagati tako, da lahko organi EUIPO v okviru postopka z ugovorom svojo odločbo utemeljijo le z relativnimi razlogi za zavrnitev, ki jih je navedla zadevna stranka, in z dejstvi in dokazi, ki se nanje nanašajo in so jih predložile stranke. Vendar pa to med drugim ne izključuje, da lahko organi EUIPO poleg dejstev, ki so jih izrecno navedle stranke postopka z ugovorom, upoštevajo tudi splošno znana dejstva ali da preučijo neko pravno vprašanje, čeprav ga stranke niso izpostavile, če je rešitev tega vprašanja nujna za zagotovitev pravilne uporabe upoštevnih določb (glej v tem smislu sodbo z dne 15. oktobra 2018, Apple and Pear Australia in Star Fruits Diffusion/EUIPO – Pink Lady America (WILD PINK), T-164/17, neobjavljena, EU:T:2018:678, točka 20 in navedena sodna praksa).

71 Ta sodna praksa se smiselno uporablja za obseg preizkusa organov EUIPO v okviru postopka za razglasitev ničnosti na področju modelov Skupnosti, kot je opredeljen v členu 63(1), drugi stavek, Uredbe št. 6/2002 (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2018, Mamas and Papas/EUIPO –

Wall-Budden (Blažilniki za otroške posteljice), T-672/17, neobjavljena, EU:T:2018:707, točke 31, 32 in 35 ter navedena sodna praksa). Sodišče je v zvezi s tem zlasti opozorilo, da mora vlagatelj zahteve za razglasitev ničnosti, kadar se sklicuje na razlog za ničnost iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, predložiti elemente, ki dokazujejo, da izpodbijani model ne izpolnjuje pogojev iz členov od 4 do 9 te uredbe (sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720, točka 60).

72 V obravnavani zadevi je moral torej odbor za pritožbe glede na dejanske in pravne elemente, navedene v utemeljitev zahteve tožeče stranke za razglasitev ničnosti, ugotoviti, kateri so bili pogoji, določeni v členih od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002, katerih nespoštovanje se je uveljavljalo v obravnavanem primeru, in jih je moral preizkusiti, po potrebi, ob upoštevanju splošno znanih dejstev in pravnih vprašanj, ki jih stranke niso izpostavile, vendar so nujni za uporabo upoštevnih določb.

73 Iz vsega navedenega izhaja, da je odbor za pritožbe napačno menil, da se je tožeča stranka, ker je zahteva za razglasitev ničnosti temeljila na členu 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, nameravala sklicevati na to, da izpodbijani model ne spoštuje nobene od zahtev iz členov 5, 6, 8 in 9 navedene uredbe.

74 Zato v nasprotju s trditvami tožeče stranke v okviru tega tožbenega razloga odbor za pritožbe ni mogel biti zavezan preizkusiti, ali izpodbijani model spoštuje vse zahteve iz členov od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002, zgolj zato, ker je njena zahteva za razglasitev ničnosti temeljila na členu 25(1)(b) navedene uredbe.

75 Poleg tega sta dejstvo, da se je odbor za pritožbe kljub svoji premisi, da je razlog za ničnost iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 nedeljiv, štel za nepristojnega za vsebinsko preučitev uporabe členov 8 in 9 te uredbe, in dejstvo, da se ni izrekel o vprašanju uporabe pogojev iz člena 4(2) in (3) navedene uredbe, v okviru tega tožbenega razloga brez pomena. Kot je bilo namreč ugotovljeno zgoraj v točki 73, je ta premisa napačna.

76 Prvi tožbeni razlog je treba torej zavrniti.

77 Analizo tožbe je treba nadaljevati s preučitvijo drugega dela petega tožbenega razloga.

2. Drugi del petega tožbenega razloga: odbor za pritožbe izpodbijanega modela ni razglasil za ničnega na podlagi člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, ker je videz izdelka sestavni del kompleksnega izdelka, ki po vgraditvi v ta izdelek ni viden

78 Tožeča stranka se sklicuje na pripombe, ki jih je podala v zvezi z obvestilom z dne 16. maja 2018. Trdi, da je izpodbijani videz izdelka zajet z opredelitvijo iz člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 kot sestavni del kompleksnega izdelka, ki po tem, ko je vgrajen v navedeni izdelek, pri normalni uporabi za končnega uporabnika ni viden, in da je zato treba izpodbijani model razglasiti za ničen. Trdi, da je sestavni del nameščen med motorjem vozila in opremo za hlajenje ter da je pokrov navedenega vozila zaprt, zato navedeni sestavni del popolnoma izgine iz vidnega polja končnega uporabnika vozila, to je njegovega voznika. Trdi, da so bili ti elementi navedeni v navedenem obvestilu z dne 16. maja 2018 in v trditvah, ki sta jih stranki podali v postopku, vendar se odbor za pritožbe ni nikakor skliceval na to obvestilo in te trditve. Meni, da odbor za pritožbe ni izpolnil svoje obveznosti obrazložitve.

79 EUIPO v odgovoru priznava, da sta bili stranki z obvestilom z dne 16. maja 2018 pozvani, naj se izrečeta o vprašanju, ali je treba izpodbijani model razglasiti za ničen glede na člen 4(2) Uredbe št. 6/2002. Ugotavlja, da v skladu s členom 10 Uredbe Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 221) odbor za pritožbe ni vezan na obvestilo, ki ga je poročevalec naslovil na stranke v zvezi z vprašanjem, ali je treba izpodbijani model razglasiti za ničen na podlagi člena 4(2) Uredbe št. 6/2002. Poleg tega trdi, da se je tožeča stranka tako pred

oddelkom za ničnost kot pred odborom za pritožbe sklicevala le na člen 4(1) zadnjenavedene uredbe, zato odbor za pritožbe ni bil upravičen odločati o uporabi odstavkov 2 in 3 tega člena za obravnavani primer, ne da bi s tem spremenil predmet spora in tako kršil člen 63(1) te uredbe. Nazadnje, trdi, da je neobstoj obrazložitve izpodbijane odločbe, ker niso navedeni razlogi zaradi katerih se odbor za pritožbe ni izrekel o tem vprašanju, brez pomena, ker bi, če bi to storil, odločal *ultra petitum*.

80 Intervenientka se v bistvu sklicuje na argumentacijo, predstavljeno v okviru prvega dela petega tožbenega razloga. V zvezi s tem je navedla, da se lahko sestavni del, ki ustreza izpodbijanemu videzu izdelka, uporablja za druge namene, kot je tisti za njegov glavni trg, kot naj bi sama dokazala v okviru postopka za razglasitev ničnosti. Zahteve strank tožeče stranke v zvezi s tem sestavnim delom naj v zvezi s tem ne bi bile pomembne. Intervenientka dodaja, da v okviru drugih aplikacij ali uporab, kot so tiste, ki jih navaja tožeča stranka in katerih predmet je lahko sestavni del, ki ustreza izpodbijanemu videzu izdelka, ta sestavni del ne bi bil nujno neviden. Nazadnje ponavlja trditev, ki je bila navedena že v okviru prvega dela petega tožbenega razloga, da je odbor za pritožbe pravilno poudaril protislovnost ravnanja tožeče stranke, ki je pred postopkom za razglasitev ničnosti zahtevala registracijo enakega modela. Zaključuje s trditvijo, da se tožeča stranka v zahtevi za razglasitev ničnosti ni sklicevala na člen 4(2) Uredbe št. 6/2002 in da teh določb, ki jih ni mogoče izpostaviti po uradni dolžnosti, sedaj ni več mogoče uveljavljati.

81 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da se s tem delom petega tožbenega razloga v bistvu navajata dva različna očitka, od katerih se eden nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, ker se odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi ni izrekel o pogojih, določenih v členu 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, in drugi, ki se nanaša na napako pri presoji, ker ta organ ni ugotovil, da uporaba teh pogojev povzroči ničnost izpodbijanega modela. Ta očitka je torej treba preučiti ločeno.

a) Prvi očitek: kršitev obveznosti obrazložitve, ker se odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi ni izrekel o pogojih, določenih v členu 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002

82 Najprej je treba opozoriti, da morajo biti v skladu s členom 62, prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 v odločbah UUNT navedeni razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Obseg te obveznosti obrazložitve je enak kot tisti, ki izhaja iz člena 296 PDEU (glej sodbo z dne 29. novembra 2018, Sata/EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Pištola za barvanje), T-651/17, neobjavljena, EU:T:2018:855, točka 21 in navedena sodna praksa).

83 Glede tega mora biti po ustaljeni sodni praksi obrazložitev, ki se zahteva v členu 296 ES, prilagojena vrsti zadevnega akta, in mora jasno in nedvoumno prikazati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da naslovnikom omogoča, da spoznajo utemeljitve za sprejeti ukrep, pristojnemu sodišču pa, da izvršuje nadzor. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali druge osebe, na katere se ta akt neposredno in posamično nanaša. Poleg tega je treba vprašanje, ali obrazložitev pravnega akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presoditi ne samo ob upoštevanju njegovega besedila, ampak tudi njegovega okvira in celote pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej v tem smislu sodbo z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 166 in navedena sodna praksa).

84 Čeprav avtorju izpodbijanega akta v obrazložitvi tega akta ni treba zavzeti stališča do elementov ali trditev, ki so očitno drugotnega pomena, ali predvidevati morebitne ugovore, mora navesti dejstva in pravne preudarke, ki so bistvenega pomena za sistematiko odločbe. Poleg tega mora biti obrazložitev logična in zlasti ne sme vsebovati notranjih protislovij (glej po analogiji sodbo z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 169 in navedena sodna praksa). Po drugi strani pa je obveznost obrazložitve bistvena procesna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, zato je lahko obrazložitev zadostna, tudi če

so v njej podani napačni razlogi (glej sodbo z dne 13. junija 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (pločevinke), T-9/15, EU:T:2017:386, točka 27 in navedena sodna praksa).

85 Tožeča stranka v okviru tega očitka odboru za pritožbe očita, da se ni izrekel o vprašanju, ali se izpodbijani videz izdelka nanaša na sestavni del kompleksnega izdelka, ki po tem, ko je vgrajen v navedeni izdelek, ob njegovi normalni uporabi ostane viden v smislu člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, čeprav je bilo to vprašanje obravnavano v obvestilu z dne 16. maja 2018 in v poznejših pripombah strank.

86 Utemeljenost tega očitka je treba preučiti glede na načela, navedena zgoraj v točkah od 82 do 84.

87 V obravnavanem primeru je treba najprej poudariti, da je bilo, kot je bilo opozorjeno zgoraj v točki 13 in kot je razvidno iz dela „Povzetek dejstev“ izpodbijane odločbe, v okviru preizkusa pritožbe tožeče stranke strankam poslano obvestilo z dne 16. maja 2018 na podlagi člena 59(2) Uredbe št. 6/2002. V tem obvestilu je bilo navedeno, da je treba izpodbijani model razglasiti za ničen, saj niso izpolnjeni pogoji iz člena 4 Uredbe št. 6/2002, saj je izdelek, zajet z navedenim modelom, sestavni del (to je povezovalni sestavni del) kompleksnega izdelka (to je celote: motor/povezovalni del/kompresor), ki, ko je vgrajen v kompleksni izdelek, ob njegovi normalni uporabi ni več viden. Odbor za pritožbe je namreč poudaril, da kompresor, ki zajema veliko prostornine, pokriva zadevni sestavni del in da je sam kompleksni izdelek v celoti pokrit s pokrovom vozila, ko je zaprt, torej v normalnem stanju.

88 Dalje, poudariti je treba, da sta bili stranki, kot je navedeno tudi v delu „Povzetek dejstev“ izpodbijane odločbe in na katerega je bilo opozorjeno zgoraj v točki 14, v skladu s členom 59(2) Uredbe št. 6/2002 pozvani, naj se o tem obvestilu izrečeta v postopku za razglasitev ničnosti, kar sta storili 16. julija oziroma 17. septembra 2018. Intervenientka je v bistvu pojasnila, da sestavnega dela, ki je predmet izpodbijanega modela in ki se uporablja za spojitev različnih komponent in ne le motorja vozila ter kompresorja, ni mogoče šteti za komponento kompleksnega izdelka in da je pri njegovi uporabi običajno viden. Tožeča stranka je trdila, da je zadevni sestavni del zaradi svojih tehničnih značilnosti namenjen izključno za priklop hladilne opreme na motor vozila ter da ga zato, ko je pokrov zaprt, uporabnik nikakor ne more videti.

89 Nazadnje, odbor za pritožbe se v delu „Obrazložitev odločbe“ ni nikakor skliceval na obvestilo z dne 16. maja 2018 in poznejše pripombe strank ter zlasti ni navedel ugotovitev, do katerih je prišel na podlagi tega obvestila in pripomb. Kot je bilo večkrat poudarjeno prav tako ni sam načel vprašanja uporabe člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za obravnavani primer, neodvisno od kakršnega koli sklicevanja na navedeno obvestilo in navedene pripombe (glej točke 15, 38, od 42 do 44 in 75 zgoraj).

90 Vendar je treba opozoriti, da je obrazložitev izpodbijanega akta lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih je bila izpodbijana odločba sprejeta, pristojnemu sodišču pa, da razpolaga z dovolj elementi za izvajanje nadzora. Razloge, ki niso jasno navedeni, je torej mogoče upoštevati, če so očitni za zadevne osebe in za sodišče Unije (glej sodbo z dne 14. marca 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (čevlji), T-424/16, neobjavljena, EU:T:2018:136, točka 35 in navedena sodna praksa).

91 Zato se je treba vprašati, ali stališče odbora za pritožbe glede vprašanja uporabe člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za obravnavani primer ne more implicitno izhajati iz obrazložitve izpodbijane odločbe.

92 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da je iz besedila obvestila z dne 16. maja 2018 razvidno, da je bilo v njem ugotovljeno, da je treba izpodbijani model razglasiti za ničen na podlagi člena 4(2)(a) Uredbe št. 6/2002.

93 Ker pa je v izpodbijani odločbi zavrnjena zahteva tožeče stranke za razglasitev ničnosti, je iz tega mogoče sklepati, da je odbor za pritožbe zavrnil ugotovitve, na katerih je temeljilo obvestilo z dne 16. maja 2018, in ugotovitve v okviru pripomb tožeče stranke, ki so navedene zgoraj v točki 88.

94 Ob tem pa je treba tudi v tem primeru ugotoviti, da razlogi, iz katerih je odbor za pritožbe te ugotovitve zavrnil, niso jasno razvidni iz izpodbijane odločbe.

95 Na prvem mestu, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 42, je odbor za pritožbe v začetnem delu izpodbijane obrazložitve, v kateri je predstavil svojo razlago člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, v zvezi s pogoji, katerih kršitev je tožeča stranka po njegovem mnenju nameravala uveljavljati, navedel le člene 5, 6, 8 in 9 te uredbe in v zvezi s tem ni navedel pogojev, določenih v členu 4(2) in (3) navedene uredbe.

96 Kot pa je bilo navedeno zgoraj v točkah od 42 do 44, je ta opustitev težko združljiva z razlago člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, ki jo je podal odbor za pritožbe, saj se besedilo teh določb izrecno nanaša na člene od 4 do 9 te uredbe, ne da bi bil izvzet njen člen 4(2) in (3), ki določa posebne pogoje za varstvo videza izdelka, ki se nanaša na sestavni del kompleksnega izdelka v smislu člena 3(c) navedene uredbe. Vendar odbor za pritožbe ni predložil nobenega pojasnila, na podlagi katerega bi bilo mogoče razumeti, zakaj je kljub tej razlagi menil, da se zahteva tožeče stranke za razglasitev ničnosti nanaša le na nespoštovanje pogojev, določenih v členih 5, 6, 8 in 9 zadevne uredbe.

97 Na drugem mestu, pojasnila, navedena v odgovoru na tožbo in na obravnavi, ki jih je EUIPO podal v zvezi z implicitnim stališčem odbora za pritožbe glede uporabe člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za obravnavi primer, niso prepričljiva.

98 V zvezi s tem je treba opozoriti, da EUIPO trdi, da je odbor za pritožbe menil, da je s tem, da se je v obvestilu z dne 16. maja 2018 skliceval na uporabo člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za ta primer, presegel razloge in predloge, ki sta jih podali stranki, s čimer je kršil člen 63(1) navedene uredbe, in da tega obvestila ni omenil v obrazložitvi navedene odločbe, da bi se izognil odločanju *ultra petitum*.

99 Vendar to domnevno stališče odbora za pritožbe ne izhaja jasno in nedvoumno iz izpodbijane odločbe.

100 Po eni strani namreč zadostuje spomniti, da je odbor za pritožbe menil, da se člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, ki je bil v tem primeru pred njim uveljavljan, nanaša na vse pogoje, določene v členih od 4 do 9 navedene uredbe. Po drugi strani je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe glede pogojev, določenih v členih 8 in 9 iste uredbe, izrecno navedel, da je sicer treba šteti, da se je tožeča stranka v podporo zahtevi za razglasitev ničnosti sklicevala na te zadnjenavedene pogoje, vendar ta v zvezi s tem ni navedla nobene trditve, tako da je lahko ta del navedene zahteve za razglasitev ničnosti na podlagi člena 63(1) zadevne uredbe le zavrnil.

101 Iz te obrazložitve izpodbijane odločbe je torej logično sklepati, da bi odbor za pritožbe, če bi, kot trdi EUIPO, presodil, da se na podlagi člena 63(1), drugi stavek, Uredbe št. 6/2002 ne more izreči o uporabi člena 4(2) in (3) te uredbe za izpodbijani model, to izrecno navedel. Taka izrecna obrazložitev bi bila v tem primeru še toliko nujnejša, ker je poročevalec v obvestilu z dne 16. maja 2018, nasprotno, jasno opredelil te določbe, kot da se besedilo člena 25(1)(b) navedene uredbe nanje nanaša, in ugotovil, da iz trditev strank in dokumentov v utemeljitev teh trditev izhaja, da se navedene določbe uporabljajo, in da mora izpostaviti vprašanje o tej uporabi.

102 Premisa hipoteze EUIPO je vsekakor napačna. V nasprotju z njegovimi trditvami člen 63(1), drugi stavek, Uredbe št. 6/2002 namreč odboru za pritožbe ni prepovedoval, da se v obrazložitvi izpodbijane odločbe sklicuje na predmet obvestila z dne 16. maja 2018. Zato, tudi če se prizna, da je ta organ menil, da te določbe nasprotujejo temu, da za izpodbijani model uporabi člen 4(2) in (3) navedene uredbe, mu te določbe vseeno niso preprečevale, da navede razloge, iz katerih je v nasprotju z ugotovitvami iz zgoraj navedenega obvestila tako uporabo štel za nemogočo.

103 Ugotoviti je torej treba, da razlogi, ki jih je EUIPO navedel pred sodiščem Unije, da bi utemeljil dejstvo, da odbor za pritožbe za izpodbijani model ni uporabil določb člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, ne izhajajo jasno in nedvoumno iz vsebine izpodbijane odločbe. Poleg tega Splošno sodišče teh razlogov ne more upoštevati kot dodatno obrazložitev navedene odločbe. V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti namreč obrazložitev akta zadevni osebi posredovana s tem aktom, preden ta vloži tožbo zoper navedeni akt, nespoštovanja obveznosti obrazložitve pa ni mogoče popraviti s tem, da se zadevna oseba z obrazložitvijo akta seznani v postopku pred sodiščem Unije. To bi pomenilo poseg v pravico zadevne osebe do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva ter v načelo enakosti strank pred sodiščem Unije (glej sodbo z dne 14. marca 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (čevlji), T-424/16, neobjavljena, EU:T:2018:136, točka 34 in navedena sodna praksa).

104 Poleg tega teh razlogov Splošno sodišče ne more upoštevati kot dodatno obrazložitev te odločbe. V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti namreč obrazložitev akta zadevni osebi posredovana s tem aktom, preden zadevna oseba zoper navedeni akt vloži tožbo, nespoštovanja obveznosti obrazložitve pa ni mogoče popraviti s tem, da se zadevna oseba z razlogi za akt seznani med postopkom pred sodiščem Unije. To bi pomenilo poseg v pravico zadene osebe do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva ter kršitev načela enakosti strank pred sodiščem Unije (glej sodbo z dne 14. marca 2018, čevlji, T-424/16, neobjavljena, EU:T:2018:136, točka 34 in navedena sodna praksa).

105 Na tretjem mestu, poudariti je treba, da izpodbijana odločba vsebuje opis izdelka, za katerega se uporablja izpodbijani model, in njegovo uporabo, ki se v bistvu ne razlikuje od opisa v obvestilu z dne 16. maja 2018.

106 Kot namreč izhaja iz točke 38 izpodbijane odločbe, odbor za pritožbe nasprotujoča si modela opisuje, kot da se nanašata na sestavni del, ki omogoča spojitev kompresorja hladilne opreme in motornega bloka vozila. Poleg tega navaja, da se zadevni sestavni del pritrdi na blok motorja in da se nato kompresor, ki napaja hladilno opremo, pritrdi spodaj. Iz tega opisa je torej mogoče sklepati, da odbor za pritožbe ni predvidel druge uporabe sestavnega dela, za katerega se uporablja izpodbijani model, kot priključitev sistema za hlajenje ali klimatske naprave na blok motorja vozila, ki se mu mora prilagoditi. Poleg tega nič v tem opisu ne kaže na to, da je odbor za pritožbe zavrnil opredelitev kompleksnega izdelka v smislu člena 3(c) Uredbe št. 6/2002 iz obvestila z dne 16. maja 2018 za opredelitev celote, ki jo sestavljajo motor, sestavni del, ki je predmet izpodbijanega modela, in kompresor.

107 Zato iz obrazložitve izpodbijane odločbe ni mogoče jasno sklepati, da se je stališče odbora za pritožbe glede na obvestilo z dne 16. maja 2018 spremenilo, in sicer glede vprašanja, ali izdelek, ki je predmet izpodbijanega modela, kot sestavni del kompleksnega izdelka spada na področje uporabe člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002. Natančneje, iz te odločbe ne izhaja, da se je odbor za pritožbe strinjal s pripombami intervenientke z dne 16. julija 2018, v katerih je ta izpodbijala opredelitev kompleksnega izdelka in se sklicevala na številne druge alternativne uporabe, kot je tista, opisana zgoraj v točki 106.

108 Res je, da je odbor za pritožbe v točkah 39 in 40 izpodbijane odločbe opredelil seznanjenega uporabnika izpodbijanega modela v smislu člena 6(1) Uredbe št. 6/2002, glede na katerega je treba presojati individualno naravo videza izdelka, kot da je lahko na primer inštalater hladilne opreme ali odgovorna oseba avtomobilske delavnice, ki izbere sestavni del za vgradnjo v vozilo. Te ugotovitve se lahko zdijo v nasprotju z ugotovitvami iz obvestila z dne 16. maja 2018, v skladu s katerimi sestavni del, ko je enkrat nameščen, ob normalni uporabi v smislu člena 4(3) navedene uredbe ni več viden, to pomeni ob izključitvi vzdrževanja, servisiranja ali popravila.

109 Vendar so merila iz člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 in člena 6(1) te uredbe različna. Presoja individualne narave izpodbijanega videza izdelka je pogojena s celotnim vtisom, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, kar po definiciji pomeni, da je ta videz izdelka za tega uporabnika viden.

Nasprotno pa pojem normalne uporabe iz člena 4(3) navedene uredbe za tako presojo ni upošteven. Opredelitev seznanjenega uporabnika v točkah 39 in 40 izpodbijane odločbe torej ne prejudicira analize odbora za pritožbe glede tega, ali so bila v tem primeru spoštovana merila iz člena 4(2) in (3). Vsekakor pa ta opredelitev ne omogoča razumevanja razlogov, iz katerih je odbor za pritožbe menil, da ni pristojen za preučitev uporabe teh meril.

110 Iz vsega prej navedenega izhaja, da ugotovitve odbora za pritožbe glede uporabe člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za obravnavani primer iz obrazložitve izpodbijane odločbe niso jasno razvidne niti za stranke niti za sodišče Unije.

111 Zato je treba zdaj preučiti, ali se te ugotovitve nanašajo na dejstva in pravne preudarke, ki so bistveni za sistematiko izpodbijane odločbe, v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 84.

112 Na eni strani je treba spomniti, kot je razvidno iz točk 56 in 62 zgoraj, da lahko neobstoj vidnosti značilnosti sestavnega dela kompleksnega izdelka pod pogoji, določenimi v členu 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, povzroči popolno ničnost izpodbijanega modela, ki se uporablja za ta sestavni del, ali njegovo delno ničnost, če se ta nanaša le na nekatere od teh značilnosti. Zato, kot je razvidno iz besedila navedenega člena 4(2), preizkus novosti in individualne narave zadevnega videza izdelka glede na merila iz členov 5 in 6 te uredbe v prvem od teh primerov ni več potreben, v drugem od teh primerov pa ga je treba omejiti na značilnosti, ki so ostale vidne. Vprašanje, ali se ta člen 4(2) in (3) uporablja za obravnavani primer, je torej načeloma lahko bistvenega pomena v sistematiki izpodbijane odločbe, ob upoštevanju njegovega potencialnega vpliva na obrazložitev in izrek te odločbe, zlasti ker je odbor za pritožbe menil, da se je tožeča stranka sklicevala na neobstoj novosti in individualne narave izpodbijanega videza izdelka.

113 Na drugi strani je treba poudariti, da je odbor za pritožbe, kot je razvidno iz besedila obvestila z dne 16. maja 2018, v tej fazi postopka menil, da trditve strank in dokazi, predloženi v podporo tem trditvam, izkazujejo, da pogoji iz člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 niso izpolnjeni. Poleg tega sta stranki zavzeli stališče glede tega vprašanja v svojih pripombah glede tega obvestila, ki jih odbor za pritožbe ni štel za nedopustne.

114 Ker pa se izkaže, kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točki 93, da zavrnitev pritožbe tožeče stranke v izreku izpodbijane odločbe, izraža popolno spremembo stališča odbora za pritožbe glede vprašanja uporabe člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za izpodbijani model v primerjavi s stališčem iz obvestila z dne 16. maja 2018, bi moral ta organ jasno navesti razloge za to spremembo.

115 Le če bi se odbor za pritožbe odločil ugoditi pritožbi tožeče stranke in razglasil ničnost izpodbijanega modela iz drugih razlogov, kot je uporaba člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za ta model, mu zaradi ekonomičnosti postopka ne bi bilo treba navesti teh razlogov (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 14. decembra 2006 v zadevi Mast-Jägermeister proti UUNT – Licorera Zacapaneca (VENADO z okvirom in drugi), T-81/03, T-82/03 in T-103/03, EU:T:2006:397, točka 80).

116 Ker take obrazložitve ni, tožeča stranka pred Splošnim sodiščem težko učinkovito izpodbija neobstoj vsebinskega preizkusa izpolnjevanja pogojev, določenih v členu 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002. Poleg tega lahko največ, kot je to storila tudi v tožbi, samo ponovi trditve, ki jih je že navedla v postopkom s pritožbo v pripombah z dne 17. septembra 2018, da bi dosegla potrditev ugotovitev iz obvestila z dne 16. maja 2018. Nasprotno pa ne more učinkovito izpodbijati razlogov, iz katerih je odbor za pritožbe odstopil od teh ugotovitev.

117 Prav tako Splošno sodišče ne more preveriti utemeljenosti teh razlogov in pravilno opraviti svoje naloge. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v okviru člena 61(2) Uredbe št. 6/2002 pristojno za izvedbo celovitega nadzora nad zakonitostjo odločb odborov za pritožbe pri EUIPO, pri čemer po potrebi ugotavlja, ali so ti odbori pravilno pravno okvalificirali dejstva spora oziroma ali pri

presoji dejstev, ki so bila predložena tem odborom, ni podana napaka (glej sodbo z dne 18. oktobra 2012, Neuman in Galdeano del Sel/Baena Grupo, C-101/11 P in C-102/11 P, EU:C:2012:641, točka 39 in navedena sodna praksa).

118 Trditve EUIPO in intervenientke ne morejo omajati te ugotovitve.

119 Najprej, kot je že bilo navedeno zgoraj v točki 104, s trditvami EUIPO ni mogoče odpraviti neobstoja obrazložitve izpodbijane odločbe, ne da bi se poseglo v pravico tožeče stranke do obrambe, njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva in v načelo enakosti strank pred sodiščem Unije.

120 Dalje, res je sicer, da mora v skladu s členom 63(1) Uredbe št. 6/2002 odbor za pritožbe izpolnjevanje pogoja iz člena 4(2) in (3) te uredbe preizkusiti le, če je mogoče šteti, da je pritožnica glede na dejanske in pravne okoliščine, ki utemeljujejo njeno zahtevo za razglasitev ničnosti, zatrjevala njegovo nespoštovanje. Iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah od 51 do 72 namreč ni bilo mogoče šteti, da je bilo pri EUIPO samodejno uveljavljano nespoštovanje tega pogoja, ker je ta zahteva za razglasitev ničnosti temeljila na členu 25(1)(b) iste uredbe.

121 Vendar, kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točkah od 87 do 110, stališče odbora za pritožbe glede vprašanja, ali je moral preizkusiti uporabo člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za obravnavani primer niti implicitno ne izhaja iz izpodbijane odločbe, čeprav se je ta organ o tem vprašanju izrekel v prejšnji fazi postopka.

122 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa Splošno sodišče v okviru nadzora zakonitosti odločbe odbora za pritožbe pri EUIPO nima možnosti, da presojo odbora za pritožbe pri EUIPO nadomesti s svojo presojo, še manj pa, da opravi presojo glede predmeta, do katerega se ta odbor še ni opredelil (sodba z dne 5. julija 2011, Edwin/UUNT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, točka 72). Natančneje, Splošno sodišče ni pristojno, da odbor za pritožbe nadomesti pri presoji, ki bi jo moral opraviti ta organ, glede argumentov, dejstev in dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila v utemeljitev svoje zahteve za razglasitev ničnosti, kar pa ne posega v možnost, da glede na okoliščine primera zaradi ugotovitve, ali je bila uporaba člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 predmet spora, ki je bil predložen odboru za pritožbe, obravnava pravna vprašanja, ki so potrebna za uporabo upoštevnih določb in splošno znana dejstva (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 11. decembra 2014, CEDC International/UUNT – Underberg (Oblika travne bilke v steklenici), T-235/12, EU:T:2014:1058, točka 101 in navedena sodna praksa).

123 Vsekakor v nasprotju s tem, kar trdi EUIPO, okoliščina, da je tožeča stranka v svojih vlogah pred oddelkom za ničnost izrecno navedla člen 4(1) Uredbe št. 6/2002, in ne člen 4(2) in (3) te uredbe, sama po sebi ne more zadostovati za dokaz, da uporaba teh določb ni bila del predmeta spora. Zlasti brez preizkusa vseh dejanskih in pravnih elementov, ki jih je tožeča stranka predložila v okviru postopka za razglasitev ničnosti, ni mogoče izključiti, da bi se lahko glede na navedene elemente štelo, da se v bistvu sklicuje na te določbe.

124 Nazadnje, čeprav, kot pravilno trdi EUIPO, ni mogoče šteti, da je odbor za pritožbe vezan na obvestilo z dne 16. maja 2018, bi moral kljub temu ustrezno obrazložiti razloge, iz katerih je menil, da je treba odstopiti od ugotovitev iz tega obvestila, ker so bili to obvestilo in poznejše pripombe strank del okvira, v katerem je sprejel izpodbijano odločbo (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 28. junija 2018, EUIPO/Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, točka 66).

125 V zvezi s trditvami intervenientke je treba poudariti, prvič, da je mogoče trditev, da očitek tožeče stranke v zvezi z neobstojem obrazložitve ni dopusten, ker se v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti ni sklicevala na dejstvo, da je bil izdelek, ki je predmet izpodbijanega modela, sestavni del kompleksnega izdelka, vsekakor le zavrniti, saj, kot je navedeno zgoraj v točki 122, Splošno sodišče ni pristojno odločati o predmetu presoje, o katerem odbor za pritožbe še ni sprejel stališča.

126 Drugič, dejstvo, da je tožeča stranka v okviru ločenega postopka vložila prijavo za registracijo modela, ki je enak izpodbijanemu modelu, ne more privesti do zavrnitve tega očitka, ker naj bi bil ta očitek v nasprotju s trditvami, ki jih je navedla v utemeljitev ohranitve zadevne registracije.

127 Člen 52(1) Uredbe št. 6/2002, ki določa, da lahko v skladu s členom 25, od (2) do (5), te uredbe vsaka fizična ali pravna oseba, pa tudi državni organ, ki je za to pooblaščen, vloži zahtevo za razglasitev ničnosti registriranega modela Skupnosti, namreč dopustnosti take zahteve in *a fortiori* razlogov, na katerih temelji, ne pogojuje z dokazovanjem pravnega interesa niti z dokazom dejanskega ali potencialnega gospodarskega interesa za izbris izpodbijanega modela (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 25. februarja 2010, Lancôme/UUNT, C-408/08 P, EU:C:2010:92, točke od 37 do 44). V zvezi s tem je treba pojasniti, da se lahko drugače kot pri razlogih za ničnost iz člena 25(1), od (c) do (g), te uredbe na razloga za ničnost iz točk (a) in (b) načeloma sklicuje vsaka fizična ali pravna oseba (sodba z dne 13. junija 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Držalo letakov za vozila), T-74/18, EU:T:2019:417, točka 64).

128 Zato dejstvo, da je tožeča stranka poskušala registrirati model, ki je enak izpodbijanemu modelu, in da je v okviru postopka za razglasitev ničnosti navedenega modela, ki ga je sprožila intervenientka, zagovarjala novost in individualno naravo videza izdelka pri tem modelu, čeprav ju v tej zadevi izpodbija, nikakor ne vpliva na dopustnost tega očitka in tudi na njegovo meritorno presojo.

129 Iz vsega navedenega izhaja, da je očitek, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, utemeljen.

130 Pred določitvijo posledic ugotovitve iz točke 129 zgoraj na izrek izpodbijane odločbe je treba obravnavati drugi očitek tožeče stranke v okviru drugega dela petega tožbenega razloga, ki se nanaša na napako pri presoji, ker v izpodbijanem sklepu ni bila razglašena ničnost izpodbijanega modela, čeprav je videz izdelka pri tem modelu sestavni del kompleksnega izdelka, ki po njegovi končni vgraditvi v ta izdelek ni viden v smislu člena 4(2) Uredbe št. 6/2002.

b) Drugi očitek: napaka pri presoji, ker odbor za pritožbe ni ugotovil, da uporaba člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za obravnavani primer povzroči ničnost izpodbijanega modela

131 Kot je bilo že navedeno zgoraj v točki 122, Splošno sodišče v skladu s sodno prakso v okviru nadzora zakonitosti odločbe odbora za pritožbe pri EUIPO nima pooblastila, da presojo odbora za pritožbe nadomesti s svojo presojo, še manj pa, da opravi presojo glede predmeta, do katerega se navedeni odbor še ni opredelil.

132 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe, kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točki 13, v obvestilu z dne 16. maja 2018 v pritožbenem postopkom preučil vprašanje, ali je treba izpodbijani model razglasiti za ničen, ker je videz izdelka pri tem modelu sestavni del kompleksnega izdelka, ki po njegovi končni vgradnji v ta izdelek ob normalni uporabi ni viden v smislu člena 4(2) Uredbe št. 6/2002. Po drugi strani pa je bilo zgoraj v točki 110 ugotovljeno, da stališče odbora za pritožbe v zvezi s tem vprašanjem iz izpodbijane odločbe ne izhaja dovolj jasno in nedvoumno.

133 Zato se Splošno sodišče ne more izreči o uporabi člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 za obravnavni primer in je torej očitek treba zavrniti.

134 Vendar ob tem, da je bil prvi očitek sprejet, ta razlog zadostuje za razveljavitev izpodbijane odločbe. Ker namreč v skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve spada med bistvene postopkovne zahteve v smislu člena 61(2) Uredbe št. 6/2002 in je njeno kršitev možno poleg tega ugotoviti po uradni dolžnosti, ta kršitev lahko povzroči razveljavitev izpodbijane odločbe (glej v tem smislu in po analogiji sodbi z dne 30. marca 1995, Parlament/Svet, C-65/93, EU:C:1995:91, točka 21, in z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 174). Zato je treba ugoditi zahtevku za razveljavitev.

135 Nasprotno pa glede na sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 131, Splošno sodišče ne more spremeniti izpodbijane odločbe, zato je treba zavrniti tožbeni predlog, ki se nanaša na ta predmet.

136 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba izpodbijano odločbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti drugi, tretji in četrti tožbeni razlog, prvi del petega tožbenega razloga ter šesti tožbeni razlog, ter predloge v preostalem zavrniti.

IV. Stroški

137 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

138 Vendar lahko v skladu s členom 135(1) Poslovnika Splošno sodišče izjemoma, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov nosi le del stroškov druge stranke ali celo, da se ji plačilo teh stroškov ne naloži.

139 Ker EUIPO in intervenientka v bistvenem nista uspela, je treba, prvič, EUIPO naložiti, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške tožeče stranke v skladu z njenimi predlogi, in drugič, odločiti, da intervenientka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

1. **Odločba tretjega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 19. novembra 2018 (zadeva R 1397/2017-3) se razveljavi.**

2. **V preostalem se tožba zavrne.**

3. **EUIPO poleg svojih stroškov nosi stroške družbe L. Oliva Torras, SA.**

4. **Družba Mecánica del Frío, SL nosi svoje stroške.**

Costeira Gratsias Kancheva

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 10. junija 2020.

Podpisi